

ČAS SJEDNOCOVÁNÍ A ZNAMENÍ

18. 8. 1963

WILLIAM MARRION BRANHAM

ČAS SJEDNOCOVÁNÍ A ZNAMENÍ

18. 8. 1963

Dobrá večer! Je to výsada být dnes večer na tomto místě a stát zde. Přišel jsem sem dnes ráno potom, co jsem byl na modlitbě před Pánem. Cestou jsem poslouchal v rádiu bratra Smitha, barevného bratra. Slyšel ho dnes ráno někdo z vás? Myslím, že je z Ohia. Někdo mi o něm vyprávěl a řekl: „Měl bys ho slyšet kázat.“ Odpověděl jsem: „Náhodou jsem ho slyšel.“ Mluvil zcela jasně o tom že ve světě přibývá hříchu.

Pak jsem přeladil přijímač hned vedle a slyšel jsem jiného. Když jsem dospěl sem, pomyslel jsem, že musím zjistit, nepřicházím-li k ranní bohoslužbě pozdě. Skutečně mám velkou přednost, že zde dnes večer můžeme být a sloužit Pánu v této bohoslužbě.

Rád bych připomenul poselství bratra Neville, jež přinesl před několika dny, když zesnula sestra Weaverová, kterou jste všichni znali.

Myslím nyní na muže, který má být zde dnes večer pokřtěn. Tu sestru jsem v této křtitelnici křtil. Přivezli ji sem v pojízdné židli, neboť umírala na rakovinu a měla být živa jen ještě tu noc. Lékař o jejím uzdravení pochyboval a ona měla do rána zemřít. Vydal jsem se za ní do jejího domu a pokoušel se mluvit s ní o Božím uzdravení. Stále znovu opakovala: „Nejsem hodna, abys vešel do mého domu. Nejsem hodna, aby kazatel byl v mém domě. Jsem hříšnice.“

Ale potom řekla: „Pane, nechtěla bych takto zemřít.“

Sestra Grace Weberová mě k ní vzala. Vešel jsem unavený po právě vykonaných shromážděních. Když jsem se tam za ni modlil a přečetl jí Písmo, byla zachráněna. Mohla sotva pozdvihnout ruku, ale chtěla každému podat ruku. Něco se s ní stalo.

Zatímco si podávali ruce, viděl jsem ji ve vidění jít ke kurníku a zase se vracet. Řekl jsem: „V pořádku, nyní bude vše v pořádku.“ To bylo před osmnácti lety. Po celý čas se jí rakovina vyhýbala. Nezemřela na rakovinu, nýbrž na srdeční infarkt. Dávali jí kyslík, avšak srdečnímu infarktu podlehla.

Přemýšlel jsem tak, když lidé na konec před vycházením zpívali: „Pak přišel Ježíš.“ Právě to se stalo. ON přišel a prodloužil její život o 18 let. Pomyslel jsem, jak případné to bylo. Ta žena možná nevěděla, co činí, možná i, že to činila úmyslně. Prostě to bylo velmi vhodné, zahrát píseň: „Pak přišel Ježíš.“

Mám před sebou právě sérii velkých shromáždění. Stávám se nervózním. Dnes ráno jsem byl velmi sevřený. Šel jsem nahoru, abych se modlil. Jsem teď zde, doma. Rodinu jsem dopravil do Arizony, aby děti mohly chodit do školy. Jsem tu, abych si odpočinul. Příští týden půjdu s bratrem Woodem a skupinou bratrů na hon. Půjdeme do Kentucky. Přišel jsem náhodou toho dne, kdy paní

Weaverová zemřela, právě dobře, abych bratrovi Neville pomohl při pohřbu. Nerad bych o tom mnoho mluvil. Vždyť víte, nad čím se lidé pozastavují.

Myslím, že jedna z nejstrašnějších věcí, které můžeme pozorovat, je muž nebo žena, kteří mají neustále co vytýkat. Vždycky jsem prosil za to: „Pane, chraň mne před tím.“ Hledíte, oslabuje to víru. Víím, že když stárneme, přihodí se každému z nás to neb ono. Víím, že tyto malé věci se množí, když stárneme. Tak to prostě je. Myslím, že je to ta nejhorší věc, že satan korunuje život některých lidí tím, že stárnou a stávají se mrzutými. Doufám, že takový nikdy nebudu. Doufám, že usnesu své břímě a že dojdu tam, že můj život bude korunován slávou Boží: Jeho shovívavostí, dobrotou, mírností, klidem a naplněn Duchem svatým.

Co se mě týče, byla nervozita jednou z hlavních věcí, která mi po celý život stále znovu působila potíže. Jsem-li tak vysílen, stávám se velmi sklíčeným. Mám pocit, že se nikdo o mne nestará. Víte, co myslím, i vy to prožíváte. Zdá se, že toho mám příliš velkou dávku. Vždyť víte, někdy je to tak zlé, že již sotva mohu. Je to napětí, které to způsobuje. Stává se často, zvláště když vidím mnoho vidění, že mě to popadne. Na někoho se dívám a myslím si: „Toto je vidění, – ne, přece není, – ale ano, je to vidění, – nebo ne?“ Víte, nemůžete posoudit, co je s tím spojeno. Pak se člověk stáhne zpátky a řekne: „Co jsem udělal? Jsem tady, je mi 50 let a nic jsem pro Pána neudělal. Stárnu.“

Potom se dostaví stav sklíčenosti. Bratři v mém věku vědí, jak takový stav byl dříve označován. Můj otec o tom hovořival a já jsem se divil, co asi míní. Teď vím dobře, co měl na mysli. Pak máme takový pocit, ale ten klame. Víte, že člověk si ho sám v sobě vystupňuje.

Snažil jsem se nyní trochu uklidnit a připravuji se na velký vze-stup, který jak doufám, brzy přijde. Musím na polní tažení do New Yorku a pak do Shreveportu a zpět do Phoenixu, na to pak na Západ a potom na hranici USA. Nyní se připravujeme na zámořská shromáždění, která se budou konat v příštím roce v březnu nebo dubnu, počínaje Stockholmem nebo Oslem a pak kolem světa, bude-li to možné na příští cestě.

Teď jsem doma, odpočinu si, abych se trochu sebral a zotavil. Dá-li Pán, budu příští neděli zpět v Kentucky. Bude-li Pán chtít a bratr Neville proti tomu nebude nic mít, uspořádám příští neděli bohoslužbu. Bude-li On tak ochotný, jako bratr Neville, budu zde. Doufám, že On to dá. Víím, bude-li Pán chtít, že od vás brzy odjedu na delší dobu.

Budu podávat v menších poselstvích to, co mám na srdci, abych vám to učinil srozumitelným, takže budeme moci spolu mít obecenství. Mám celou řadu poselství, asi pět nebo šest, kterých se mi dostalo v poslední době. Několik dní jsem strávil na honu. Jdu do lesa, vezmu si tužku a papír. Již při

rozednění se opřu o strom. Nemohu-li usnout, začnu se modlit. Pak mi Pán něco dává. Dělán si poznámky. Víte, co míním. Když jsem tak sám pro sebe, dostává se mi toho. Pak přicházím sem a ještě jednou si to opiši. Když mám kázat, projdu poznámky, abych viděl, čím mám začít. To jsem udělal i nyní.

Bude-li Pán chtít, budu teď k vám mluvit. Snažil jsem se zkrátit ta dlouhá poselství, která by trvala hodiny. Pán mě v Chicagu pomohl, že mé poslední kázání trvalo jen asi 30 minut. Potom někdo přišel a řekl: „Nemyslel jsem, že to dokážeš.” 30 minut místo 2-3 hodin. Snad si budu moci opět dnes večer pospíšit, abych v tom získal cvik a nezdržoval vás tak dlouho.

Bůh vám žehnej! Kdybych šel kamkoli, nikdy nikde nenajdu takové místo, jako je tato modlitebna. Je to můj domov, milý domov.

Rodině Weaverové vyslovuji svoji soustrast a rovněž příslušníkům toho milovaného barevného bratra, jenž zemřel. Modlil jsem se krátce předtím, než zesnul. Byl to jemný člověk. Teď je doma a s Pánem. Je po všem. Každý musí jít. To víme všichni. Pán nechť dá jejich duším odpočinutí. Očekáváme, že se k nim jednoho dne připojíme v zemi, kde nejsou nemoci, starosti, smrt. Až do té doby číňme všechno, co jen můžeme pro evangelium.

Mluvili jsme o napětí. Dnes ráno jsem se kvůli tomu modlil. Co byste dělali, kdybyste neměli žádná napětí? Jen o tom přemýšlejte! Napětí jsou částí života. Povzbudilo mne to, když jsem na to pomyslel. Kdybyste neměli napětí, byli byste jako hdrová panenka a neměli byste cit. Nebylo by nic, čím byste se mohli zabývat. Například muž a žena, kdyby chtěli něco podnikat a snažili by se to činit společně, zvláště křesťané a jedna strana by to nechtěla. Později zjistíte, že to napětí vás zase těsněji spojilo. Když vám někdo řekne: „Pomysli jen na tu ženu, která prožila tolik napětí, když to s ním nebylo tak valné; nebo ten muž prožil takový stres, když to s ní nebylo dobré.” Když je pak vše odpuštěno, hleďte, jak potom jeden s druhým cítíme! Hleďte, musíte mít napětí.

Jen pomyslete na cit a co by bylo, kdybyste neměli cit, kdybyste nepocíťovali bolest. Kdyby nebyla vůbec žádná bolest, pak byste neměli vůbec žádný cit. A kdybyste neměli cit, pak by nebyl činný jeden z vašich smyslů. Vidíte, všechno je právě správné. Ó Bože, dej nám jen milost všemu odolávat. To je ta věc. Jen abych zůstal v této milosti, stanul tu a řekl: „Víme, že až tento život skončí, čeká nás na druhé straně něco velikého, po čem vyhlížíme. Považte, že všechny ty věci i napětí k tomu patří.

Některí se pokoušejí představovat evangelium takto, když říkají: „Uvěříte-li, nebudete mít starosti.” Ne, obávám se, že to tak není. Říká se: „Budete bez napětí.” Ó ne, napětí se zvětšuje, když uvěříte, neboť předtím jste chodili v jisté bezstarostnosti. Cokoli se stalo, nedbali jste na to, co jste dělali. Ale jestliže jste se stali opravdovými křesťany, ptáte se každou chvíli: „Líbím se Pánu?

Kdybych jen mohl o Něm slyšet!" Uvádí vás to v napětí. Jste ve střehu. Tak se stanete tím, čím jste. Všechno ve všem, i napětí je požehnáním. Záleží jen na tom, z jaké strany to pozorujete. Musíte to pozorovat i z druhé strany. Jakkoli slabě byste něco krájeli, každá věc má dvě strany. Musíte pozorovat obě strany.

Hleďte, napětí! Co jsou napětí? Kdybych se mohl narodit bez napětí! Kdybych neměl napětí, nebyl bych, čím jsem, nebyl bych možná vůbec křesťanem. Byla to napětí, která mě hnala k Ježíši Kristu. Byla pro mne proto požehnáním.

Pavel řekl, když byl v napětí, že Pána za to prosil a to třikrát, aby to od něho odňal. Pán ale pravil: „*Dostí máš na Mé milosti.*” Na to řekl: „*Budu se chlubit svými slabostmi, neboť když jsem slabý, tehdy jsem silný.*” Pokud je to ve vůli Boží, je všechno v pořádku.

I já jsem Ho jednou žádal, když mi připravil velkou trýzeň, že jsem dostal strach. Řekl mi: „*Už nikdy ti to strach nenažene.*” A také se to nestalo. Jsem bez starosti o to. Cítím, že je to tu, ale jdu dále bez strachu. Za to jsem vděčný. ON by mohl právě tak dobře říci: „*Víckrát to nebude.*” Ale On řekl: „*Už se toho nebudeš bát.*” Tak je to Jeho vůle, že se to stalo. Přijímám to, a říkám: Dík bud Tobě, Pane, v tomto způsobu půjdu.

Skloňme na okamžik hlavy k modlitbě. Je tu nějaká zvláštní žádost o modlitbu? Vidím zde ležet kapesníky. Zdvihněte ruku. Pane, žehnej všem, každému z těchto dětí.

Nebeský Otče, blížíme se nyní k Tvému velikému trůnu milosti, neboť jsme pozváni, abychom přišli. Přicházíme, protože Ježíš Kristus volal. Přicházíme se všemi svými starostmi a vrháme je na Ježíše, neboť On se o nás stará. Jaká je to pro nás veliká útěcha, když víme, že se On o nás stará. Ten veliký Bůh nebes, Stvořitel, se stará o nás, Svá stvoření. Pane, radujeme se z toho. Jaká útěcha je to v tomto čase, v němž žijeme. Zdá se, jakoby nás již nic jiného nemohlo utěšit, kromě Tvého Slova. Naše jediná útěcha je Tvé zaslíbení. Ty jsi nám zaslíbil, když Ti budeme přinášet své prosby: „*Budete-li prosit ve jménu Mém, stane se.*”

Vzpomínám na všechna velká zaslíbení: „*Proste a bude vám dáno.*“ „*Řeknete-li hoře této: Přesad' se ... a když nepochybujete, zdvihne se.*” Na základě tohoto zaslíbení můžeme obdržet všechno, zač bychom prosili.

Mnohé ruce jsou zdviženy. Oni něco potřebují, Pane. Znáš jejich starosti, dej jim to Otče. Předkládám Ti svoji modlitbu s nimi. Má ruka je zdvižena s jejich. Na tomto pultu leží kapesníky od lidí se smělou vírou, Pane, zdá se to být něco, čím jsi mě požehnal a uschoпил k tomu, abych se modlil za nemocné. Kamkoli jdu, vždy je něco zvláštního při modlitbě za nemocné.

Ó Bože, pomoz nyní! Modlím se s upřímností, abys splnil modlitební přání lidí a i těch, jejichž kapesníky zde leží. Nechť je na nich Tvá milost. Pane, víme, že sestra Hicksová sem přivezla k modlitbě letadlem ženu s rakovinou. Modlím se Bože, abys zachoval život této osobě. Dej to.

Můj malý synovec Michal leží s vysokou horečkou a zvracel. Právě nyní vyšel ze dveří. Pane, věřím, že jsme se modlili modlitbou víry a Ty jsi to dokončil. Jsem Ti vděčný. Cítil jsem, že horečka tomu chlapci klesla, nežli jsem opustil pokoj.

Pane, děkuji Ti za všechny tyto věci. Teď se mi zajisté dostává toho, abych mluvil o Tvém Slovu. Dej nám Své Slovo, Pane! Tvé Slovo je pravda. Požehnej naše duše a dej nám milost, kterou potřebujeme, abychom přijali ze zaslíbeních Božích, která jsou ve Slově přijali to, čímž bychom po zbytek tohoto týdne byli zachováni. Dej to! Žehnej našemu pastorovi, této statečné duši, jeho ženě, dětem, diakonům, předsednictvu a všem, kteří do této budovy vcházejí a vycházejí. Dej to Otče, ve jménu Ježíše Krista vyprošujeme tato požehnání. Amen.

Rád bych přečetl z Žalmu 86. Pak bych přečetl z Mat.16:1-3. Ze Žalmu bych chtěl číst jen část až do 11. verše, což je trochu víc, než polovina. Chtěl bych k vám promluvit na téma: **Sjednocování, znamení času**. Zní to trochu komplikovaně. Sjednocování! Vidíte? Čas sjednocování – v tom se nalzáme nyní. Sjednocování je znamení času.

V Davidově modlitbě v Žalmu 86 je řečeno:

„Nakloň Pane, ucha svého a vyslyš mne, neboť jsem chudý a nuzný. Ostríhej duše mé, neboť jsem ten, jehož miluješ; zachovej služebníka svého, Ty Bože můj, v Tobě naději majícího.

Smiluj se nade mnou, Pane, k Tobě volám zajisté každého dne. Potěš duše služebníka svého, neboť k Tobě Pane, duše své pozdvihuji. Nebo Ty jsi Pane, dobrotivý a lítostivý a hojný v milosrdenství ke všem, kteří Tě vzývají. Slyš Pane, modlitbu mou a pozoruj hlasu žádostí mých.

V den soužení svého vzývám Tě, neboť mne vyslýcháš. Není to nádherné? Ty mne vyslýcháš! Není Tobě podobného mezi bohy, ó Pane, a není skutků, jako jsou Tvoji.

Všickni národové, které jsi učinil, přicházejíce, skláněti se budou před Tebou, Pane, a ctíti jméno Tvé.

Dejte pozor! Vyuč mne Pane, cestě své, abych chodil v pravdě Tvé, ustav srdce mé v bázní jména svého.“

Mluvíme teď o čase sjednocování a znamení času. Nyní k ev. Matouše 16:

„I přistoupiuše farizeové a saduceové, pokoušejíce, prosili ho, aby jim znamení s nebe ukázal. On pak odpovídaje jim řekl: Když bývá večer, říkáte: Jasně bude, neboť se červená nebe. A ráno: Dnes bude nečas, neboť se červená

zasmušile nebe. Pokrytci, způsob zajisté nebe rozsoudit umíte, znamení pak časů těchto nemůžete?“

Nechť Pán dá Své požehnání na čtení Svého Slova. Budeme nyní pojednávat o čase sjednocování a znamení času sjednocování. V textu Písma, který jsme přečetli, káral Ježíš duchovní vůdce, protože nebyli s to rozeznat čas a znamení času. Mezi lidmi to bylo vždy něco velikého, když byli s to rozeznat znamení času, v němž žili, neboť Bůh to dal tak jasně napsat, že nikdo nemá omluvy.

Nuže, obvykle dávám příklady jiných kazatelů a služebníků Božích z biblických časů, jako kupř. znamení času Noémova, znamení času Danielova, a různá znamení, ale dnes bych to rád přešel, abych šetřil časem. Bůh vždycky dával přirozené znamení času takovým způsobem, aby to každý mohl poznat. Farizeové by museli poznat svůj čas. Museli by vědět, v kterém čase žili. Na jiném místě On řekl: „*Kdybyste Mne poznali, poznali byste i Můj čas.*“ Je to něco velikého, že tomu rozumíme.

Proroci na to poukazovali stále znovu. Viděními obdrželi pravé porozumění od Pána. Slovo Pánovo od pradávna přicházelo k prorokům. Hleďte, oni měli porozumění skrze Slovo Pána, skrze proroky. Proroci pak dali znamení. Jeden se musel položit na bok na tak a tak dlouho, pak se obrátil a položil se na druhý bok. Jiný roztrhl svůj šat. Ó, je mnoho věcí, které činili, aby tím dali znamení času, ve kterém žili.

Nyní víme, že Bůh, jenž stvořil nebe i zemi, celé Své dílo naplánoval tak, že Svůj čas popsal znameními. Tentýž Bůh je živ ještě dnes. Něco se s námi musí stát, když poznáme čas, ve kterém žijeme. Existuje něco, co ostatní nějak přehlédnou. Bůh by takové věci nečinil, aniž by nám dal určité znamení, abychom tomu mohli rozumět.

Dnes je to právě tak. Duchovní vůdcové mají za to, že nečteme správně. Je to jako tehdy. Oni nemysleli, že nadešel ten čas, domnívali se, že žijí v míru a vůbec po Mesiášovi nevyhlíželi. Ježíš řekl, že Jeho příchod bude jako zloděj v noci. Lidé Jeho příchod nezpozorují. Ale budou panny, které Mu vyjdou vstříc. Polovina jich měla olej v lampách a byla připravena. Dávaly pozor na znamení. Ony to jsou, k nimž dnes mluvím, k těm, kteří vyhlížejí po znamení, po znamení Jeho příchodu. Tato znamení dal Pán jen věřícím. Nevěřící to nebudou nikdy vidět. Přejdou to a nevidí to. Mohlo by se stát, že Anděl Páně by se postavil dnes večer na pódium, tak jistě, jako zde stojím před vámi já. Mohli byste sem hledět a neviděli byste ho. Vy víte, že to je podle Písma. To je čistá pravda. Víte, že Pavel padl k zemi, zasažen světlem, ale nikdo z ostatních to neviděl.

To světlo tu bylo, když Jan stál před zástupem lidí a tisíce jich přicházely ke břehu i duchovní vůdcové a velcí muži. Jan sám svědčil o tom, že viděl

Ducha Božího v podobě holubice sestupujícího na Ježíše a hlas pravil: „*Toto je Můj milovaný Syn, v Němž se Mi zalíbilo.*” Nikdo kromě Jana to neviděl. Bylo to určeno jen jemu.

Pozorovali jste, jak došlo ke znamení pro mudrce? Oni vyhlíželi, byli to Hebrejci, nebyli to indiští astrologové, byli to Hebrejci, kteří v té zemi studovali astrologii, aby dokončili svá studia. Když hleděli směrem k Jeruzalému, užřeli tři hvězdy na oběžné dráze svého narození, – oni pocházeli od Sema, Chama a Jáfeta. Když se tyto tři hvězdy potkaly, bylo to pro ně znamením, že je Mesiáš na světě.

Není divu, že přišli a ptali se: „*Kde je ten nově narozený Král Židů? Viděli jsme Jeho hvězdu na Východě a přišli jsme, abychom se Mu klaněli. Kde je?*” Věděli, že nově narozený Mesiáš musel někde být, neboť Bůh jim dal znamení času. Bůh a člověk se měli opět sjednotit. Jaké to sjednocení! Když se Bůh sám s lidmi sjednotil! Největší sjednocení, jaké se kdy uskutečnilo, nastalo, když se Bůh a člověk sjednotili. Velký Bůh opustil Své bydliště, rozbil Svůj stan mezi lidstvem, stal se jim podobný, aby je se sebou sjednotil. Tím byl zjednan navždy mír mezi Bohem a lidmi. Za to jsem tak vděčný.

Znamení nebyla poslána nadarmo. Pomyslete jen, pro každého muže, každého astrologa, pro lidi onoho času byly hvězdy hodinami. Strážný stál na strážné věži. Vystoupil nahoru, aby bděl. A když viděl, že hvězdy zaujaly určitou konstelaci, zatímco táhly kolem, věděl, kolik je hodin. Znáte to místo Písma, kde je řečeno: „*Strážný, kolik je hodin?*” Strážný přišel a řekl čas. Čas zjišťovali podle hvězd.

Není to podivné, že se sešly tři hvězdy pro tři muže, a nikdo jiný je neviděl? Přesně ve shodě! Tak můžete být ve shodě s Písmem. Když se ty tři hvězdy sjednotily, sešly se v té konstelaci, byli ve stejnou dobu sjednoceni i ti tři muži. V Bohu můžete být v Jeho Slovu sjednoceni tak, až se tyto věci stanou realitou. Můžete je vidět a poznáte, že je to pravda.

Znamení času! Můžete to přehlédnout a říci: „Ach, to je nesmysl!” Pro vás je to nesmysl, neboť jste sjednoceni se světem. To je ono! To je úplně pravda, bratře Pate. Vidíte, že znamení se sjednocují s věřícími. A ta nyní oslovují věřící, neboť nevěřící to nikdy neuvidí. Jak by On dnes káral mnohé naše duchovní vůdce, kdyby byl na zemi. Oni nedovedou číst znamení, která denně můžeme číst a vidět na tomto místě. Jiní to přečtou a vidí písmo na zdi. Ale mnozí to ignorují a vůbec to nevidí. Pro ně to neznamená nic. Nedávají na to pozor.

Dejte pozor! ON tím dal národu znamení. Ptali se Ho na to, neboť si žádali od Něho znamení. ON jim dal znamení, která se splnila. Chtěli vědět, kdy bude konec světa a jaké bude znamení konce. Poukázal jim na mnohá místa Písma. Jako národ měli své znamení, nadto znamení na nebi a na zemi.

ON jim dal znamení, znamení a stále znovu znamení. Na jednom místě jim řekl o znamení, jež se týkalo národa: „*Až uvidíte, že je Jeruzalém obležený, pak budete vědět, že se přiblížil čas nouze, až bude Jeruzalém obklíčen vojskem.*” Dříve, než se to mohlo stát, musel se svět sjednotit. Titus, velký římský vojevůdce musel sjednotit svá vojska a přijít tam, když Židé zavrhli Bohem daná znamení času. V té době sjednotil Titus své vojsko, přišel a zabral město. Nejprve se konalo sjednocení takzvaného „Božího lidu” proti Božímu Slovu, než se mohl sjednotit národ proti lidu Božímu. Jednota, sjednocení! Myslím, že žijeme ve velkém čase sjednocování.

Všude si zapisují rozsvícení červeného světla, které vyzařuje jako signál – chování žen a mužů, co dělají, církve – konfese, co dělají – a ukazují této malé skupině, že celým srdcem věřím, že jsme dospěli v souladu se Slovem Božím k největší prorocké hodině, přímo před příchodem Pána Ježíše Krista. Sjednocení mezi sebou a příprava.

Hleďte, Titus sjednotil národy do armády. Izrael se sjednotil a spojil v tom, že neuvěřil v Ježíše jako Mesiáše. Odmítli Ho a zavrhli a ukřižovali. Sjednotili se, aby zavrhli spásu, která jim byla poslána. Podržte to v paměti: sjednocení mezi sebou, aby odmítli poselství hodiny. To museli učinit. Když to učinili, nastalo znamení nad národem.

Národy se začaly sjednocovat. Titus přivedl velké vojsko Římanů a Řeků a oblehl Jeruzalém, lidi v něm zavřel, takže mřeli hladem. Jedli i kůru ze stromů, tak o tom podává zprávu velký historik Josefus. Jedli trávu a vařili a jedli i své vlastní děti. Hleďte, přicházeli o rozum, když se Titus nacházel na horách kolem Jeruzaléma. Lidé ve městě však mysleli, že jsou ve vůli Boží. Viděli vpochodovat vojska, když se zdráhali poslechnout velkého Mistra, Pána Ježíše, který je před tím varoval. Z věřících nikdo ve městě nezůstal, neboť oni viděli znamení a vyšli, neboť tak bylo psáno: „*Kdo by byl na střeše, nesestupuj, a kdo na poli, nevracej se pro plášť svůj, a prchej do pohoří Judejského. Modlete se, aby vaše utíkáni nebylo v zimě nebo ve svátek.*” V zimě by byly hory zasněžené a o sabatu by byly zavřené brány; a oni by byli za těchto okolností zahynuli. Bude-li Pán chtít, rád bych tyto věci vytyčil, abychom viděli, jak Bůh tyto věci činí. Modlili se tak, jak On jim to řekl, a ani jeden z nich tam nebyl zastížen. Vyšli, neboť viděli znamení. Byli pryč. Tím to bylo vyřízeno.

Ó, jak by měla církev v dnešní době vyhlížet znamení času, v němž žijeme. Prchejte jak můžete nejrychleji na Golgotu, abyste přijali život. Ne k denominaci, ale ke Kristu Ježíši. Sjednoťte se s Ním, a ne s organizací nebo s církevním ustanovením. Sjednoťte se s Kristem. Buďte jisti, že je to On. Nemůžete jen tak něco přijmout, musíte být jisti, že je to On. Jaký je to čas sjednocování.

Zjistili jsme, že odmítli Mesiáše a sami se sjednotili a oznámili, že každý, kdo přijme Ježíše Krista jako Proroka, bude vyloučen ze sboru.

Vzpomínáte si na toho slepě narozeného, který seděl u chrámových dveří? Učedníci se ptali: „*Kdo hřešil, on nebo rodiče?*”

Ježíš odpověděl: „*V tomto případě nehřešil nikdo. Stalo se to, aby skutky Boží byly zjeveny.*” Pamatujete se, že otec ani matka se neodvážili to říci. Odpověděli: „Víme, že je to náš syn, ale nevíme, jak byl uzdraven.” Neboť Židé oznámili, že kdyby Jej někdo vyznal jako Proroka, bude vyloučen. Ale vidíme skutek Boží v tom, že tento mladý muž nepatřil k té skupině. Odpověděl: „*To je divné, že nevíte, odkud On pochází, a mně přece otevřel oči.*” Mohl to říci. Hledte, byly to skutky Boží. Byl uzdraven. Mohl jim to říci, protože nebyl vázán v žádném způsobu. Byl to přece on, na kom se ten skutek stal. Poprvé ve svém životě viděl.

Židé se sjednotili proti Ježíšovi, proti Němu jako Mesiáši, a proti Jeho poselství. To stejné vidíme dnes. Komunismus se sjednocuje, aby církve zničil. To bude možné, až budou církve sjednoceny ve světové radě církví, aby poselství – Slovo – zapřely a zničily. Odmítly Slovo. Církve to učinily. Nemohou je přijmout, protože je namířeno proti ustanovením jejich denominací. Kdyby bylo nevíme kolik ohnivých sloupů v našem středu nad lidmi nebo kdyby se stalo nevíme kolik věcí, které byly předpověděny a všechna ta velká znamení, která On pro tyto poslední dny zaslíbil, oni to nemohou učinit. Proto se nyní sjednocují a váš pastor a mnozí, kteří o tom čtou, vám mohou říci, co zamýšlí ekumenické hnutí ve světě. V jejich čele je luteránský farář.

Kdyby nastala nějaká katastrofa a něco se stalo v sousedství, a my bychom nebyli spojeni s ekumenickým hnutím, nemohl by již náš sbor platit za sbor a budova by musela být jimi použita jako skladiště. Nebo kdyby některý bratr viděl umírat raněného a pokusil by se mu být duchovním požehnáním, mohl by za to být zastřelen. Za takovou duchovní službu by nám mohli dát deset let vězení, protože nejsme členy ekumenického hnutí. Nevidíte znamení šelmy?

Vidíme, že přichází čas sjednocování. Církve – konfese se sjednotily proti poselství. Když se to stane, sjednotí se národy v komunismu, aby zničily církve, jak to bylo na počátku. Nyní se to zase opakuje.

Izrael musel nejdříve odmítnout poselství, a když to učinili, sjednotila se branná moc, národní život, jiné vešly a církve zničily. V tomto čase zavrhl poselství Pána Ježíše! Nyní je čas, kdy komunismus sjednocuje svět proti církvím. Hledte, musí to tak být. Je těžké to vyslovovat.

Židům připadalo těžké tomu uvěřit. Řekli: „Pojďme bratři, vždyť víme, že je Bůh s námi. Pojďme do chrámu se modlit. Svätý otec takatak nás povede v modlitbě. Potom zavřeme bránu.” Titus zaujal svoji pozici. Zůstal tam skoro

rok, držel stráž, až všichni hladem pomřeli. Když tam vnikl a zbořil zeď, tekla krev proudem, když povraždil všechno, co se nacházelo uvnitř.

Anděl Páně o tom prorokoval ve Starém zákoně a řekl, že se to stane. Kazatelé, kteří měli být duchovními vůdci a říci lidu, co přijde, vůbec nepoznali Ježíše, když byl mezi nimi. Pokoušeli se z Něho dělat jakéhosi předváděče triků a řekli: „*Ukaž nám znamení.*”

ON odpověděl: „*Tolik věcí se stalo, a vy jste je neviděli?*” Odmítli Ho a Jeho poselství pro jejich čas. Neviděli znamení svého času, ačkoli znamení biblického proroctví se stalo před nimi. Řekli si: „*Pojďme dovnitř.*” Byli to svatí muži, muži na jejichž život nemohlo být prstem ukázáno. To nebylo možné. Nebyli by mohli být kněžími. Kněz by býval byl za maličkost ukamenován k smrti. Musel žít čistým a svatým životem. Nemohl udělat nic, za co by mohl být kamenován. Byli to velcí svatí muži v očích lidí, přesto tam vešli a řekli: „*Máme Boha. Bůh byl s námi po všechny věky. Půjdeme do Jeho svatého chrámu. To je chrám Boží.*” Ale hleďte, On byl ze svého vlastního zavržen. „*Půjdeme nahoru do domu Božího. Židé, všichni přece víte, že jsme vyvoleným národem, a Bůh je naším Bohem, Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův. ON je s námi. ON nás vysvobodí od těch neobřezaných Filistinců, Římanů a Řeků. Pojďme do domu Pánova.*”

To se dobře poslouchalo, ale co učinili? Ten, jenž dal příkaz k stavění toho domu, tam byl v podobě pokorného muže z Galilee. Jeho odmítli, ačkoli Ho Bůh potvrdil jako Svého posla oné hodiny. Všechno to modlení, všechna upřímnost a jejich oběti pro Boha nic neznamenaly. Oni učinili to své. Bůh dopustil, aby se ta velká armáda sjednotila a zničila je.

Dnes vidíme, že církve skrze denominace atd. odmítají Slovo Boží. Nechtějí, abyste jim něco vyprávěli o těchto věcech, ačkoli to věda může dokázat snímky, a přesto s tím nechtějí mít nic společného. Tak se formuje komunismus, aby to zničil, jak to udělal Titus tenkrát. Bible to říká, oni to učiní.

Vidíte teď, v čem žijeme? V čase sjednocování. Vidíme, že se tyto věci sjednocují, nebo jsme to nepoznali? Můžete to vidět v Písmu, kde On předpověděl, co bude činit. Nyní se to stane. Vidíme to, co On zaslíbil, že bude v církvi činit. Stane se to. Vidíme národy v jejich sjednocování. Vidíme, jak se systémy sjednocují. Vidíme církve v jejich sjednocování. Je čas sjednocování. Je to hodina sjednocování. To je duch věku. My se musíme sjednotit.

Všechno, o čem je řeč, musí být organizováno, pak to vláda uzná. Víte, jakožto občan USA bych se neodvážil napsat své jméno na šek nad pět dolarů, který mi dáte, to bych nemohl učinit. Hleďte, je čas sjednocování. Všechno musí projít na způsob sjednocení a toto sjednocování je věcí, která s sebou přináší znamení šelmy. Je čas sjednocování. Všechno k tomu směřuje. Můžete

to vidět pouhýma očima, jen když se tam podíváte. Je čas sjednocování, v němž bude všechno sjednoceno.

Židé se sjednotili proti Ježíši jako svému Mesiáši. Vidíme, co se proto stalo. To stejné vidíme nyní. Komunismus se sjednocuje, aby zničil církve, když se církve sjednotily ve světové radě církví, ve snaze zničit poselství, Slovo Boží. Snaží se zbavit se Je. To jediné, co jim zbývá, je, sejít se v koncilu, neboť až dosud byli rozděleni malé skupinky tu a tam, metodisté, baptisté, luteráni, presbyteriáni, církev Kristova atd. Sami nemohou nic dělat, protože jsou jedni proti druhým. Jejich učení je tak rozdílné a od sebe vzdálené, jako východ od západu. Neprojdou. Ale jestliže se shodnou pod jednou velkou hlavou, pak to dokáží. Pak toho dosáhnou.

Proto je římsko-katolický kostel v takové jednotě. Řecký a jiné katolické kostely nemají takovou jednotu, jako on. Nyní se sjednocují a proto stojí k sobě. Ať se stane cokoli, papež je hlavou nade vším. Nehledě na to, co někdo jiný říká, je označován za neomylného, za zástupce Kristova, za toho, jenž je Bohu nejbližší. Má moc nad peklem, nebem a očistcem. V této věci se nedá nic dělat. Cokoli on řekne, to se musí stát.

Protestanté si tvoří hlavu. Bible říká, že byl udělán obraz šelmy. Co je obraz? Je to něco, co bylo děláno podle vzoru. To je to. Tatáž věc. Co je to? Sjednocení mezi sebou – duch tohoto věku.

Sjednocují se ve snaze zničit poselství. Jak se stalo zničení? Jak by mohli Slovo Boží zničit? Zbaví je platnosti, přijímají tradice, jak se to stalo tenkrát na začátku, a zruší Slovo Boží.

Hleďte, co se pokouší činit tato žena, která zapírá Boha. Nevzpomínám si na její jméno. Měl jsem na mysli „Slečnu národ“. Přál bych si, abychom měli ještě jednu, která by tak vystoupila. Byla to ona, která šla do barů, vyhodila whisky, strhala štítky, atd. Proč nevystoupí taková žena dnes a nestrhá nějaké obrázky nahých žen svého vlastního pohlaví? Hleďte, to již neexistuje.

Nuže, ta nevěřící myslí, že je to proti ústavě, aby se četla Bible ve veřejných školách. Povšimli jste si, co se nyní pokoušejí razit? Velcí učenci Písma říkají: „Mnohá proroctví obsažená v Bibli byla absolutně převrácená a nikdy se nesplnila.”

Slyšeli a četli jste o tom. Zkouší říkat všechno možné ve snaze zničit účinky Slova. Jen když je mohou zničit a nahradit ustanovením nebo něčím lidským, co se v jejich očích zdá lepším než Slovo, pak to učiní vlastním podáním. Snaží se tak zničit Slovo Boží svou politikou v denominacích.

Každá církev má svou vlastní politiku. Církev Kristova, Křesťanská církev, baptisté, presbyteriáni, všichni mají svoji vlastní politiku. Teď od toho ustupují, protože je to rozděluje. Dříve se to nemohlo stát, ale teď to musí učinit. Hleďte, toto je čas sjednocování. Všichni se dávají dohromady,

aby viděli, co z toho vzejde. Nic z toho bych nechtěl. Oni to činí svým způsobem. Přijímají lidi, kteří věří, že Ježíš byl jen mýtem. Jiní věří, že byl prorokem. Jedni říkají: „Dny zázraků již minuly.“ Jiní myslí, že něco takového může být. Tohle všechno dávají dohromady. Ale Bible říká: „Jak mohou jít dva spolu, ledaže by se shodli?“ Taková je ta jednota, kterou mají a staví nade všecko někoho velikého, koho nazývají „svatým otcem“. A tak máte obraz šelmy, přesně tak, jak to říká Bible. Nyní je luteránský farář předsedou.

Nuže, vidíme, že je čas sjednocování. Všude totéž – komunismus a všichni se sjednocují, ve světě, v církvích, všude sjednocování mezi sebou.

Pozorujte přírodu. Když si všimnete přírody – oni činí to stejné. Příroda je Božím kresleným kalendářem. Věděli jste to? Ježíš jim řekl, aby dávali pozor na přírodu. Moře se bude bouřit, zemětřesení budou tu a tam, národ proti národu, znamení na nebi, na zemi, všude budou znamení času. Dejte pozor na mraky. Dříve než může přijít bouřka s deštěm z mraků, víte, jak se to děje. Nejdříve se musí shluknout více malých mraků a vytvořit jeden velký mrak. Každý je hnán nejdříve malým větříkem, a shluknou se. Pak vznikne orkán, mraky se spojí, dříve, než se může strhnout bouřka. To ony musí. Dejte pozor, jak se divoké kachny a husy sjednocují dříve, než odletí ze země. Slétají se. Můžete pozorovat, jak létají od jednoho rybníka ke druhému, odtud tam, až se všechny sejdou. Sjednotí se a připraví na odlet. To je příroda, kterou stvořil Bůh. Příroda jedná podle plánu Božího. Je to nepsaný zákon Boží. Příroda se chová podle Jeho zákona.

Je to jako pohřební řeč. Míza jde dolů, do kořenů stromů a zůstává tam až do jara ke vzkříšení. Je to zákon Boží. Neexistuje inteligence, která by mohla míze rozkázat, aby šla dolů. Nemohli byste ji stáčet, nemohli byste ji vydojit. Není žádná možnost učinit to lépe, než to činí Bůh. Bůh má dokonalou cestu. Když listy opadají, pošle On mízu do hrobu a skryje ji. Job řekl: „Skryj mne v hrobě, dokud Tvůj hněv nepřejde.“ Míza jde dolů, než přijde mráz, protože to je zákon přírody. Podívejte se na listy, když opadávají. Je to zákon přírody.

Kachny se shromáždí kolem jednoho vůdce. Tak nějak vědí, kdo je mezi nimi vůdcem. Všechny se shromáždí kolem něho a pak se vnesou do vzduchu. Ačkoli on ještě nikdy ten veliký rybník neopustil, poletí v určený čas rovnou do Louisiany nebo Texasu, kde jsou rýžová pole. Hleďte, dříve, než se vydají na let a opustí své rodiště, shromáždí se. Amen! Tady to máte. Ony se shromáždí kolem svého vůdce.

Potíž je s lidmi. Člověk svého vůdce nezná. Oni se shromažďují v nějaké denominaci, semknou se kolem biskupa, nebo člověka, ale nesemknou se kolem vůdce, Ducha svatého a Slova. Hleďte, oni říkají: „Bojím se, že by to mohlo být převrácené.“ Tady to máte.

Co by bylo, kdyby ta malá kachna řekla: „Nemohu vystát ten způsob, jak on mává svými křídly. Myslím, že ho následovat nebudu.“ Zmrzla by k smrti. Kdyby nenastoupila k letu, bude tam zadržena. Ony se shromáždí. Děje se to skrze přírodu. Husy se slétají, semknou se kolem svého vůdce. Činí to stejné.

Viděli jste, když se rojí včely? Včely se sjednocují, než se rojí a to kolem své královny. Tak je to. Kam letí ona, tam letí i včely. Co dělají? Sjednocují se dříve, než se rojí. Právě tak je v celém stvoření. Ryby se sjednocují na jaře. Můžeme je najít v oceáně, velké lososy. Ale než se dají na cestu proti proudu, sejdou se jich desetitisíce z moře venku ze slané vody, neboť jsou to vlastně sladkovodní ryby. Vyjdou do čerstvé vody, aby se tam třely. Jdou tam a třou se, každé čtyři roky a potom zemřou. Vědí, že tam jdou, aby zemřely. Ničím byste je nemohli zadržet. Skáčí přes bariéry, ačkoli vědí, že jdou na smrt. Ale zákony přírody působí, že tam jdou, aby se třely a pak zemřely. Mláďata se narodí, opět se sjednotí a jdou do oceánu. Je to sjednocení. Je to zákon Boží. Zákon Boží nemůžete předstihnout.

Národy ztroskotávají, neboť je tu čas, ve kterém to musí činit. Nacházíme se v procesu národnostních nepokojů. Národy spolu přerušují styky. Rok co rok zjišťujeme, že ten nebo onen národ je pohlcen komunismem. I náš národ je prostoupen komunismem a on bude nabývat převahy. Hleďte, stane se to a nemůže to být ničím zadrženo z téhož důvodu, proč také Titus nemohl být ničím zadržen. Lid Boha a Jeho Slovo odmítl. Ano. Tak to oni udělají a my to vidíme v chodu.

Obvykle potřebuji dvě hodiny; 30 minut jsem již mluvil. Abych do toho všechno dostal, musím si pospíšet. Doma to můžete dále sledovat.

Dejte pozor! Oni se teď sjednocují. Zeptáte se: „Bratře Branhame, je to pravda?“ Dojdou k bitvě u Armagedonu. Zrovna to učiní. Západní svět se sjednocuje proti východnímu světu, proti komunismu atd. Všechno bude sjednoceno. Církve se sjednocují. Vypadá to, jako by bylo všechno sjednocováno. Sjednocují se spolu. To vidíme. Vidíme sjednocení národů, tato znamení. Vidíme ve světě národnostní znamení, zemětřesení na různých místech, různé věci jsou sjednocovány. Svět se schází, lidé se dávají dohromady. Církve se sjednocují. Zatímco probíhá sjednocování, uskutečňuje se jiné sjednocení. Amen. Na to bych nyní rád poukázal.

Pán sjednocuje Svoji Nevěstu. Ona přichází od východu i západu, jihu a severu – pro vzetí. Amen. Bůh ji připravuje. Zcela určitě! Sjednocena! S čím sjednocena? **Se Slovem!** „*Neboť země i nebe pomínou, ale Mé Slovo nikdy nepomine.*“ Je sjednocována s tím **TAK PRAVÍ PÁN**. Zcela jedno, co nějaká denominace nebo někdo jiný říká. Ona je sjednocována. Ona se připravuje. Proč? Ona je Nevěsta. Tak je to. Sjednocuje se s Ženicem. Ženich je Slovo.

„Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“

Církev-Nevěsta a Slovo se stanou jedno, že skrze Slovo samo bude působeno dílo Ženicha. Amen. Vidíte to? Sjednocení. Již ne přistoupení za členu k nějaké konfesi, ne již to neb ono, nýbrž unikněte všemu a buďte vázáni na Ježíše Krista. Je čas sjednocování. Pán sjednocuje Svoji Nevěstu, přivádí ji zpět. Sjednocuje Slova Svého zaslíbení.

V 1. Tes. 4 je nám podávána zpráva o tom, že zesnulí svatí vstanou, a my, kteří jsme živi a pozůstaveni, budeme s nimi sjednoceni a vzati vzhůru. Nevěsta bude úplná, až půjde vzhůru. Ti, kteří jsou ještě živi a sjednoceni se Slovem, a ti kteří již šli napřed, všichni se sejdou, utvoří velké sjednocení, budou shromážděni, nežli půjdou nahoru. Amen.

Komunismus a všechny ty ostatní věci musely vzniknout. I církve mezi národy musí být sjednoceny ve světové radě církví. Nevěsta bude sjednocena pod Slovem Božím. Aby se to stalo, poslal Bůh nebeské znamení, aby Církvi dokázal, že je tam země. Amen. Boží čas sjednocování. Ano! Uvažujte o tom. Je to sjednocení Slova, čímž je víra, jednou provždy daná svatým, navrácena. To se mohlo stát jen v tomto čase. Jenom teď se to mohlo stát. Nikdy předtím na to nebylo tak útočeno. Vždycky se uchýlili do denominací. Ale teď to nepatří k žádné denominaci, neboť je to čas, v němž muži i ženy každé rasy, každé barvy, ze všech ustanovení budou sjednoceni pod Kristem skrze křest v Duchu svatém a navrácení k Slovu. Čas sjednocování pro Církev. Každé Slovo, jež bylo organizacemi roztroušeno, je sbíráno.

Od té doby, co v Nicei a v Římě byla zorganizována první náboženská instituce, organizovalo se stále znovu. Kolem Luthera se organizovalo, kolem Wesleye, a všechny ostatní církve organizovaly. Když to činili, museli přijmout určitá vyznání víry. Když Bůh poslal něco jiného, nemohli to přijmout. Proto to až dosud nebylo možné. Avšak Bůh zaslíbil, že v posledních dnech navrátí víru synů v Nevěstě. Muselo to být tímto způsobem. Nemohlo se to stát v žádném jiném čase. Hleďte, jaké to znamení z nebe! Když k nám mluví, nebylo to nikdy jiné, než dokonalé. Amen. Poznáváme, kde stojíme. Čas sjednocování!

Vidíme, že se sjednocují národy. Svět se sjednocuje. Komunisté se sjednocují, církve se sjednocují. Vidíme, že Pán sám se sjednocuje se Svou Nevěstou, až bude On a Církev jedno, jako je rodina jedno. Bůh sjednocuje. Nikdy předtím, od počátku novozákonní církve nebyl ohnivý sloup mezi lidmi. Nikdy předtím neviděly od prvního věku církve ty věci, které my vidíme nyní. To bylo možné tím, že Bůh daroval sedm pečetí, jimiž nám dal znamení a poslal sedm andělů z nebe. ON přišel a přinesl zpět Slovo, jež denominace roztrousily a dal dohromady všechny věci ve Slově Božím, aby mohl sestoupit Duch svatý.

Ježíš řekl: „*Budete-li zůstat ve Mě a Slovo Mé ve vás, můžete prosit o čeho chcete a stane se vám.*” Nevěsta bude opět sjednocena se Slovem, jež je Bůh. Církev a Bůh. Ne Nevěsta a nějaké ustanovení víry – Nevěsta a Slovo. Nevěsta a Slovo jsou sjednoceny. Navrácení víry letničních otců na počátku, která byla různými skupinami po Lutherovi, Wesleyovi a těch velkých zakladatelích roztroušena Po jejich smrti vznikla církev. Z toho udělali organizaci, zavedli ustanovení víry a odvrátili se. Podívejte se na ně dnes. Teď jsou ve světové radě církví. Ale hleďte, v poslední době vidíme, že se dějí věci, které se nikdy předtím nestaly. Je to Boží znamení v tomto čase sjednocování. Znamení času. Budeme ty věci pozorně sledovat, abychom byli jisti, že to chápeme. Denominace opouštějí pravdivé Slovo, aby dali na místo Slova ustanovení a názory různých mužů.

Zjevení 10 mluví o poselství sedmého anděla. Nuže, pamatujte na to! To je čas sedmi trub. Sedm andělů troubí na sedm trub. K tomu přijdeme příště. Avšak pamatujte na to! Tam je řečeno zcela zřetelně, ne trouba sedmého anděla, nýbrž poselství sedmého anděla. Hleďte, ne andělé – pozouněři, nýbrž anděl s poselstvím. Sedmý anděl jen troubil na pozoun. To byl anděl pozounér. Ve dnech poselství sedmého anděla, když jeho poselství bude skončeno, to je poselství věku církve – tentokrát je to poselství, ne pozoun, jímž je tajemství Boží, napsané ve Slově, má být skončeno.

Nuže, hleďte, v jakém čase žijeme. Podívejte se na pečetě, jak shrnuly roztroušené Slovo Boží. Vystoupil Luther a velcí reformátoři . Byli nám v Bibli ukázáni, právě tak muži na svém správném místě, co měli činit a co se stane s církví, všechny ty věci, které byly vynechány.

A potom, v uplynulých dnech, když jsme o tom nic nevěděli, bylo nám předpověděno něco určitého, co se mělo stát. I noviny se toho chopily. ON přišel dolů zjevil to a shrnul všechna tajemství. Amen. Bratře, to je pro mne nejvyšší vznešené. Pro mne je to ve shodě se Slovem. Nedám na to, co lidé říkají nebo myslí. Pro mne je to pravda Bible.

Stejně jako přišli mudrci z Babylona a zvolali: „*Kde je ten nově narozený Král Židů? ON je nyní na zemi, musíme Ho najít.*” Tak je to dobře. Myslím, že Jeho příchod je tak blízký, že mohu i já říci: „*Hle, Ženich přichází. Slyším půlnoční volání!*” Hallelujah! Jsme přímo na konci času. Ó, jaká to hodina, ve které žijeme, jaký to den! Jaký to čas, ve kterém žijeme! Velké tajemství Boží se dokončuje; pokud se týká Božství, bylo nám ukázáno, co to je. Přes všechny systémy a odbočky, které z Něho udělaly to neb ono, přišel dolů Anděl Páně a vynesl na světlo pravdu a vysvětlil nám ji. Tady je to, tak dokonalé, jak jen to může být. Není jiné schůdné cesty. Tady je to. ON je to!

Učení o semeni hada a všechny ty různé věci, které jsou tak záhadné pro lidi, co je to? To je znamení. K čemu? Pro sjednocení.

O čem On mluví v Mal. 4, 5? O navrácení – že budeme navráceni k původní letniční víře, v lidi s tímtež letničním poselstvím, témuž letničnímu znamení, témuž letničnímu důkazu, témuž Bohu, téže moci a témuž učení; vše přesně tak s potvrzením ohnivého sloupu, se kterým se potkal Pavel na cestě do Damašku. Tytéž věci On nyní koná mezi námi jako v oněch dnech.

Vidíme, že se sjednocují národy, vidíme sjednocování ve světě, vidíme sjednocování církví. Vidíme sjednocování Nevěsty se Slovem. Slovo je Bůh. Ženich – Slovo a Nevěsta, která Slovo slyší, se scházejí a sjednocují. Sjednocují se jako při svatbě. Hleďte, ona se připravuje na svatbu, stali se jedno. Stanete se jedno se Slovem, a Slovo bude jedno s vámi. Ježíš řekl: „*V onom dni poznáte, že Já jsem v Otcí a vy jste ve Mně.*” Co je Otec, jsem Já, co jsem Já, jste vy, a co jste vy, jsem Já. „*V tom dni poznáte, že jsem Já v Otcí, že Otec je ve Mně, Já ve vás a vy ve Mně.* V onom dni! Kterém dni? Tohoto dne! Zjišťujeme, že velká tajemství Boží jsou zjevována. Ó, to mám rád! Dejte pozor!

Věda a Slovo nemohly být srovnány tak, jako dnes. Dříve to lidé nemohli. Jen teď to mohou. Povšimněte si, On mluvil o nebeských znameních, o národnostních znameních, nyní mají veliká znamení na nebi. Mají astronauty a všechno možné. Co přinášejí astronauté světské vědě? Přináší jim to strach. Nevědí, v kterém čase bude něco vypuštěno nahoru a kdy budou shazovat pumy dolů a my bychom již zde nebyli. To jsou znamení, která mají, znamení na nebi, která nahánějí strach. Mají atomovou bombu, rakety a znamení všeho druhu.

Slyšeli jste o tom, že byla podepsána smlouva, že nebudou nechávat explodovat pumy nad zemí, nýbrž pod zemí a ve vodě. Přesto podepíší smlouvu: „Neučiníme to, když i vy budete ochotni totéž nečinit. Ale odejdeme domů a uděláme to tímto způsobem, neboť víme, že i vy u vás to děláte zrovna tak.”

Prostě to není věc, není mezi nimi důvěry. Jeden se bojí druhého. Znamení nahánějící strach!

Věda, člověk a národy utvořili znamení na nebi, která nahánějí strach. Tak je to. Jeden se bojí druhého. Také nebeské znamení jim bylo dáno. I oni teď mají znamení na nebi, znamení, jež nahání strach – člověk v raketě. Teď by mohla být svržena atomová bomba a zničila by celý národ. Vydají se nahoru jako kosmonauti a jsou tam. Nic jim nebrání v tom, aby to provedli. Jsou toho schopni každého času, jen když budou chtít. Mohli by ze všeho během 15 minut udělat prach, kdyby jen chtěli. To může udělat jeden a dokáže to i druhý. Hleďte, mají znamení, ale znamení tohoto druhu v nich vzbuzuje strach.

Sjednocují se, dávají dohromady svou moc. Svobodný svět sjednocuje svou moc. Komunismus sjednocuje svoji moc s Ruskem. Oni všichni se sjednocují,

ale jeden druhého se bojí. Hleděte, je to znamení, které nahání strach. Tak je to. To je národnostní znamení.

Církev dostala nebeské znamení: kosmonauta. Amen. Ježíše Krista v podobě ohnivého sloupu, jak byl ve Starém zákoně. Jak byl tenkrát, když se potkal s Pavlem na cestě do Damašku. Tentýž Ježíš je dnes zde. Co se tím děje? Působí to strach? Přináší to lásku, která nás navzájem spojuje a sjednocuje. Amen. Vyvolává to lásku Boží, sjednocuje nás a přivádí nás jako Tělo Kristovo v jednotu jako Nevěstu. Co se nyní děje, to je velké sjednocování s Bohem.

Sjednocují se všichni. Jedna skupina zde, jedna tam, potírají se vzájemně. Církev je mezi nimi. Dejte pozor, co se stane! Ona se s nimi sjednotí. Tak je to. Zjistíme, že to s sebou přináší strach a rozčilení.

Avšak Církev-Nevěsta je pod jedním Bohem jedním Duchem, Duchem Božím, sjednocena ve svatém sjednocení Božím, aby byla svatou Nevěstou Páně. To je úplná pravda. Jednota Těla. Tělo čeká jako Nevěsta. My všichni se počítáme k Nevěště. Je to čas sjednocení Nevěsty, neboť ona se shromažďuje. Mělo by to v nás působit takovou lásku, že bychom již nemohli být jedni bez druhých. Tak je to dobře. Pak již není třeba lidí prosit, aby se modlili, není třeba je prosit, aby Bohu projevovali oddanost. Není již třeba je prosit o to, aby dělali, co je správné. Milujete Ho tak velice, že jinak již ani nemůžete.

Když kupříkladu myslíte na dívku, hezkou slečnu, která se provdá za hezkého muže, kterého velmi miluje, pro ni to znamená víc než vlastní život. Ona ví, že bude svatba. Říkám vám, že zatímco se blíží den svatby, je zaměstnána přípravami všeho. Cele se mu oddává. Tak je to. Chce činit to, co se líbí jemu. Tak by to mělo být dnes s církví. Náš život by měl být tak skryt v Bohu, skrze Krista vekřtěn Duchem svatým.

Učil jsem vás zde, že tato znamení poukazují na různé věci, které se stanou. Nemám teď čas, abych se tím zevrubně zabýval. Bude-li Pán chtít, učiním to v jiném poselství. Ale ještě maličkost se církvi nedostává. To bychom rádi obdrželi. Teď se nacházím na prahu. To „chceme to“ musíme mít. Když neučiníte, je po všem. Musíte to učinit. Neboť hleděte, čas sjednocení je tu. Bůh dává dohromady Církev, aby byla vytržena a šla na svatbu toho velikého sjednocení, kdy Bůh a člověk navždy budou sjednoceni, až časní tvorové budou sjednoceni s tím Věčným.

To se stalo kdysi v podobě Syna člověka na zemi. ON musel obětovat Svůj život, aby vyšla moc, aby jiné lidi s touto mocí sjednotil jako Nevěstu Ježíše Krista. Nyní se Církev sjednocuje jako Tělo Kristovo. Ona byla osvobozena, odříznuta od každého vztahu, spojení, sama se připravuje; shodují se sjednocení mezi nimi. Ó, jakou lásku a radost mezi nimi působí Duch svatý! Ó, jaká to doba!

Vidíme, jak se připravují divoké kachny, jak se připravují husy. Vidíme to u včel. Vidíme to na mracích, které se spojují k dešti. Vidíme, jak se všechno spojuje k velkému rozmachu. Vidíme OSN, sjednocení komunismu, vidíme sjednocení v západním světě. Vidíme sjednocení církví a všech ostatních. Bylo absolutně nemožné, aby se toto tak mohlo stát v jiném čase. Před dvaceti lety by to bylo nemožné, aby to bylo tak. Před deseti lety by to tak nemohlo být. Musí to být teď, neboť hleďte, ty systémy a všechny ty věci nebyly ještě tak daleko. Probuďte se nyní! Rychle se vyburcujte a hleďte, kde jsme nyní. Kde se nacházíme? Jako ti mudrci, tak jsme i my v souhlase s Jeho Slovem. Pánovo světlo svítí na naši stezku. Čest buď Bohu na výsostech. Čest buď Bohu, jenž nám dal Ježíše Krista, kterého milujeme a který nás přivedl na toto místo. Jsme Jeho lid, vykoupený za cenu Jeho krve.

Během času sjednocování vidíme, že jsme spolu spojováni páskou Jeho Ducha. Může to být Jeho Duch? Zajisté, je to Jeho Duch! Co je to? Je to Jeho Slovo, On je to a Duch Jeho Slova. Když na vás přijde Duch zaslíbení, dá potvrzení a prokáže se zde, tak je to tentýž Duch. Je to tentýž Duch, který byl s Mojžíšem na poušti, tentýž, který spočíval na Ježíši Kristu, tentýž, který potkal Saula na cestě do Damašku. ON je tentýž včera, dnes i na věky. ON činí to stejné. Vidíme, jak se spojují národy, církve, komunismus, všechny ty věci – slučování systémů. Nyní vidíme Nevěstu sjednocenou se Slovem. Je na čase, aby zesnulí svatí vstali, aby byli spojeni s těmi, kteří jsou živi a spolu s nimi šli nahoru s Ježíšem Kristem navždy sjednoceni.

Nechť Bůh pomůže jednomu každému, aby dnes večer byl sjednocen s Kristem. Oddáváme se Jemu se vším, co jsme, se vším, co máme. Předáváme celou svoji duši, své tělo, a smýšlení Ježíši Kristu a budeme vyhlížet po čase sjednocení.

*Až to věčné jitro přijde
a nebude smrti víc ...*

Pozorujte sjednocení! Bůh sjednocuje Církev se Svým Slovem a Slovo s Církví, aby oboje byly stejné. „Vyslovte toto a stane se to. Učiňte toto a stane se. To je ono, Já jsem před vámi, Já to potvrzuji. Já jsem s vámi!”

Cítíme, že nyní nastane čas, v němž zazní pozoun. Zesnulí svatí, kteří bez nás nemohli být dokonalí, mnozí naši hebrejští bratři budou, až vstanou sjednoceni s těmi žijícími. Církve bude sjednocena se Slovem. Slovo a Církev se sjednotí spolu, budou jedno. Zesnulí svatí budou sjednoceni s těmi živoucími, budou jedno. Společně tam budou sjednoceni s Kristem pro svatební hostinu Beránkovu.

Je čas sjednocování. Znamení se objevují všude. Znamení jsou mezi národy, znamení jsou v komunismu, znamení jsou v západním světě. Znamení jsou ve světové radě církví. Znamení jsou dnes večer zde skrze službu Ducha

svatého. Slovo Boží to potvrzuje a proto je to pravda. Amen. Sjednocení!
Čas sjednocování!

Skloníme hlavy.

Pane Ježíši, mé ubohé srdce skáče radostí, zatímco já, muž středního věku vidím možnost být naživu pro Tvůj příchod v této generaci a stát zde, až zazní pozoun. Pak se naplní: „*Kdo je nečistý, zůstaň dále nečistým, spravedlivý, ospravedlň se ještě. Svatý, posvěť se ještě.*” Ó Bože a Pane, to pomyšlení, že tu ještě jsme a v jediném okamžiku, v momentu, kdy svět nebude vědět, co se děje, uvidíme najednou, že naši příslušníci, kteří nás předešli, vycházejí, aby se s námi spojili! Budeme v okamžiku proměnění a vzati vzhůru a společně se setkáme s Pánem v povětří, abychom s Ním byli navždy spojeni. Nikdy nebudeme vzati z Jeho přítomnosti. Jak velká věc to dnes je, Pane, vědět, že jsme nyní spojeni s Tvým Duchem. Duch, svatý Duch, nahmátne Slovo a činí si v nás příbytek. Tak velká věc to je. Jaká přednost, být odříznut od věcí světa a spojen s Ježíšem Kristem. Myslíme na to, že se jednoho dne ve fyzické formě s tělem jako oslavené Tělo posadíme ke stolu u svatební hostiny, abychom byli spojeni a oddáni s Ním jako Nevěsta a Ženich po všechny věky, které přijdou, po nekonečnou věčnost.

Pane, náš Bože, nechť toto není jen mystická myšlenka pro lidi. Nechť se to stane takovou skutečností, aby na lidi přišel takový hlad a žízeň, aby při všem, při čtení novin, při poslechu rádia, poznali a viděli, že je čas sjednocování. Znamení zasvitávají.

Pane, náš Bože, mluvili jsme o tom, co budou činit ženy v posledních dnech, co budou dělat církve v posledních dnech a co se stane ve věkách církve, co jsou pečetě a všechny ty ostatní věci. Vidíme, co bylo v čase Noemově a jak to bylo ve dnech Sodomy a Lota, když se Anděl Boží sám dal poznat. ON jedl telecí maso a pil kravské mléko, jedl chléb, stál tam a mohl říci, co se dělo za ním. Ježíš řekl, že totéž bude, až přijde Syn člověka.

Pane, Bože náš, pozorovali jsme stavbu jako pyramidu a viděli, jak byly k sobě připojeny duchovní vlastnosti. My poznáváme, že se nacházíme v konečném čase, očekávající Závěrečný kámen. Čest buď Bohu! Prosíme Pane, abys lidi probudil. Učiň to rychle, shromáždi nás v lásce Boží a v bázni před Ježíšem Kristem a k sobě navzájem.

Jsou-li zde dnes večer někteří, kteří tuto naději v sobě ještě nemají, zvedli byste prosím svou ruku a řekli: Ó Pane a Bože, spoj mne s Tebou! Sjednot' mne s Tebou!

Bůh ti žehnej, bratře, Bůh vám všem žehnej! Pane, spoj mne s Tebou!

*Národy se hroutí,
Izrael se probouzí ...*

Hleďte na Izrael, jak se sjednocuje. Z celého světa přicházejí Židé a sjednocují se. Jsou nyní národem, sjednoceným národem s vlastní vlajkou, měnou, armádou a vším ostatním. Jestliže jimi kdy byli, jsou jimi dnes. Izrael se sjednocuje, Řím se sjednocuje, církve – konfese se sjednocují, Nevěsta se spojuje. Amen. Příchod velkého sjednocení. Co je to? Celé to spěje ke znamení, k hlavnímu znamení, kdy Ježíš a Jeho Nevěsta budou jako jedno spojení.

Bože a Otče, dej ta požehnání, o která Tě prosím pro tyto lidi. Nechť jsme s Tebou v srdci a v duchu spojeni, zatímco zdvihnou ruce a mají po tom žádost. Pane náš a Bože, očisti nás a učiň si z nás Svě vlastnictví. Dej to, Pane, všechno, co víme a můžeme učinit je: prosit Tebe. Ty jsi řekl: „Jestliže budete za něco prosit a budete věřit, tak obdržíte.” Vyhlížím po tom Pane. Děkuji Ti ve jménu Pána Ježíše Krista. Amen.

Miluji Jež, miluji Jež ...

Hleďte, Ženich přichází!

Slyším půlnoční volání.

Půjdeme vzhůru s jásáním.

Když vytrváme,

setkáme se s Ním ve vzduchu.

Bdi a modli se, můj bratře,

aby nikdo nevzal tvoji korunu,

neboť vlašný a odpadlý

nebude nosit svatební korunu.

To je pravda. Připravíme se na půlnoční volání. ON přijde v hodině, ve kterou se nenadějeme. Hlas zazní. Ne mezi nevěřícími. Bude to tajemství. Ale věřící, kteří na Něho čekají, uvidí, že hvězdy jsou ve své dráze. Co to způsobí? Přesně to stejné, jako poprvé. Zde se nalzáme. Znamení přicházejí.

Vidíme znamení Jeho příchodu ...

Je to tak? Ó, zvěstujte poselství o Jeho požehnaném zjevení. To musíme činit. Řekněte to všem. Připravte se na setkání s Bohem. Amen. Miluji Jež! Povstaňme, zatímco si podáme ruce zaspívejme:

Bůh buď s vámi než se sejdeme zas ...

Pomyslete na to, že naše příští setkání by mohlo být u nohou Ježíše. Pomyslete jen, než se zase sejdem, buď v neděli ráno nebo ve středu večer, mohlo by se stát, že by někdo chyběl. Zde chybí jeden muž, tam jedna žena. Tu chybí děti. Stalo se. Co se stalo? Ty jsi tu zůstal.

*Ó, jaký pláč a nářek,
až ztracení poznají svůj osud,
budou volat: hory, padněte na nás,*

Jak to učinil Izrael, když se vrátili do města a šli do chrámu. Modlili se, ale bylo již pozdě. Odmítli poselství! Ó bratře, ať tě to nepotká. Co bys činil, stůj statečně za touto věcí.

Zaspívejme:

*Jak sladce zní jméno Ježíš,
jak On všechnu bolest hojí!
ON přináší mír a radost
každému dětinně věřícímu srdci.*
